

I forbindelse med § 27 har Landinspektørforeningen henstillet, at landinspektørerne bibeholdes som ledere af taksations- og overtaksationskommissionerne, men at det samtidig fastslås, at landinspektørerne ikke kan stå i noget afhængighedsforhold til eksproprianten.

Udvalget og ministeren har ikke kunnet tiltræde dette. Den hidtidige ordning, hvorefter den landinspektør, som har bistået anlægsmyndigheden, leder taksationen, har givet anledning til kritik. Det kan derfor tiltrædes, at landinspektører, der er ansat hos anlægsmyndigheden, ikke bør være ledere af taksationskommissionen; men selv om der ikke består et sådant ansættelsesforhold, vil det af lodsejerne kunne føles urimeligt, om den landinspektør, der har bistået anlægsmyndigheden ved opmålingerne, forelæggelsen af planer m. v., bliver leder af taksationskommissionen. Hvis man accepterede Landinspektørforeningens tanke om at bibeholde landinspektørerne som ledere af kommissionerne, måtte man derfor benytte to landinspektører i hver sag, nemlig en til at bistå anlægsmyndigheden og en til at lede kommissionerne. Også privat praktiserende landinspektører vil som ledere af kommissionerne kunne komme i en uheldig stilling, hvis lodsejerne er deres klienter, hvorfor man vil have vanskeligt ved at udnytte lokalt kendte landinspektører.

Efter den ved § 73, stk. 3, i grundloven af 1953 indførte ordning, i henhold til hvilken taksationskommissionskendelser vil kunne indbringes for domstolene, må det også anses for mest hensigtsmæssigt, at det er en dommer eller dommerfuldmægtig, der har ledet kommissionens arbejde.

Et ønske fra foreningen „Bymæssige Kommuner“ om at blive repræsenteret i taksations- og overtaksationskommissioner (§§ 27 og 28) og få adgang til at udpege landinspektør i henhold til § 29 har udvalget og ministeren ikke kunnet imødekomme, da amtsrådet lige så godt må kunne varetage de bymæssige kommuners som de øvrige sognekommuners interesser.

Landinspektørforeningen har ønsket landinspektørernes opgave i taksations- og overtaksationskommissionerne nærmere præciseret i loven, men dette har udvalget og ministeren fundet overflødig, da der næppe kan være tvivl om, at landinspektørernes

opgave er at forelægge kommissionerne det matrikeltekniske grundlag for de pågældende forretninger.

Udvalget har overvejet, om det er nødvendigt som fastsat i § 31 at bevare adgangen til at anvende ekspropriations- og taksationsreglerne i forordningen af 5. marts 1845 ved vejekspropriationer, jfr. nærmere om disse regler vejlovsudvalgets betænkning af 16. september 1954, side 13 og 14, men har dog ikke stillet ændringsforslag herom.

Købstadforeningen har over for udvalget udtalt, at den mener, at bestemmelsen i § 31 bør bevares som foreslået, da det i en række tilfælde, specielt ved store og krævende ekspropriationsforretninger, kan være hensigtsmæssigt at anvende forordningens bestemmelser, og ministeren har over for udvalget udtalt, at det navnlig ved større og mere komplicerede anlæg, hvor der skal forhandles til mange sider, og også, hvor anlægget forløber gennem flere kommuner, vil kunne være en lettelse for vejbestyrelserne og i øvrigt også for vejdirektoratet, at grundlaget for ekspropriationerne fastlægges ved besigtigelsesforretninger med den faste forretningsgang, som anvendes af kommissarius, og at selve ekspropriationerne sker ved kommissionens og ikke ved kommunens egen foranstaltning. Den rationalisering af reglerne om taksation og overtaksation ved vejekspropriationer, der i øvrigt foreslås gennemført ved forslaget, giver jo ikke kommunerne nogen administrative lettelser med hensyn til selve ekspropriationsakten.

Spørgsmålet om revision af bestemmelserne i forordningen af 1845 er i øvrigt genstand for overvejelse i den af ministeren for offentlige arbejder nedsatte kommission vedr. ekspropriationslovgivningen.

Med hensyn til §§ 32-34 om overkørsler og overgange har enkelte medlemmer af udvalget fundet visse af bestemmelserne for strenge, navnlig § 34, stk. 2, hvorefter frastykkede parceller i tilfælde af udstykning ikke uden vejbestyrelsens samtykke kan benytte eksisterende overkørsler og overgange. Heroverfor har ministeren anført, at de pågældende bestemmelser ikke afviger meget fra ministeriets og kommuner-